

βαρῶς. Εἶναι μὲν καλλίτερον, ἀλλὰ φοβοῦμαι ὅτι ποτὲ δὲν θὰ ἀναλάβῃ.»

“Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὰς Ἀθήνας, ἡ Μύρτις, ἀναλαβοῦσα ἤδη ὅλας τὰς δυνάμεις της, ἐπα- νῆλθεν εἰς τὴν προτέραν της θέσιν ὡς ἰδιαιτέρα θαλαμηπόλος τῆς Βαλερίας, ἐνῶ ἡ Φουλβία ὑπη- ρέτει τὴν Κλαυδίαν της, τὴν Ἰουλίαν, διότι ἡ τυφλὴ δούλη δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκτελῇ ὅλα τὰ χρέη θαλαμηπόλου. Ἐν τῶν πρώτων καθηκόν- των τῆς Μύρτιδος ἦτο, ὡς τὸ πρότερον, νὰ στο- λίσῃ μὲ ἄνθη τὸ ἄγαλμα τῆς Φλώρας.

Ἀργὰ καὶ μὲ δισταγμὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν κή- πον νὰ κόψῃ, τὰ ἄνθη τὰ ὅποια ἡ Βαλερία εἶχε διατάξει. Ἡ πίστις της εἰς τὴν θρησκείαν τῶν Χριστιανῶν εἶχεν ἤδη γείνη ἰσχυροτέρα καὶ ἐναρ- γεστέρα, καὶ εἶχεν ἤδη τὴν ἰσχυράν πεποίθησιν ὅτι δὲν ἔπρεπε πλέον νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν λα- τρεῖαν τῶν ψευδῶν τούτων θεῶν. Ἀλλὰ πῶς νὰ εἴπῃ τοῦτο εἰς τὴν Βαλερίαν; Εἶχεν ἤδη σχη- ματίσει ἀγάπην εἰλικρινῇ διὰ τὴν κυρίαν της, ὅθεν καὶ τόσῳ περισσύτερον ἐφοβεῖτο νὰ τὴν δυσαρεστήσῃ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΖΩΗ.

‘Ο βοῦς ὑπάγει πρὸς σφαγὴν.
‘Ο πίθηξ πρὸς παγίδα.
Καὶ τ’ ὄπλον ῥίπτει εἰς τὴν γῆν
Νεκρὰν, κωφὴν Ἀσπίδα.

Καὶ εἰς τὸν βρόχον ἡ δορκὰς
Ἐὰν μωρῶς ἐμπέσῃ,
Εἰς χεῖρας τότε φονικὰς
Καὶ τὴν ζωὴν θὰ σβέσῃ.

Καὶ τὸ πτηνὸν καὶ ὁ ἰχθὺς
Καλὴν τροφὴν εὐρίσκουν
Ἐν τοῖς δικτύοις, ἀλλ’ εὐθὺς
Οἰκτρότατ’ ἀποθνήσκουν.

Κὺ’ ἄνθρωπος, φεῦ! ἀτυχῶς
Μωρός, καθὼς τὰ κτήνη,
Τὸν ἑαυτὸν του πολλαχῶς
Οἰκτρότατ’ ἀποκτείνει.

Ἐμπίπτων εἰς τοῦ Σατανᾶ
Τὴν φυσικὴν παγίδα.
Ἐξ ἧς καρπούτ’ ἔλεινέ α
Τὸν θάνατον μερίδα.

Ἀλλ’ ἵνα ζήσωμεν, Χριστὸς
Ἐπὶ τοῦ ξύλου θνήσκει,
Εἰς ὃν ζωὴν καὶ ὁ πιστὸς
Αἰώνιον εὐρίσκει.

Ἐν Πειραιεῖ 18 (9)

ΜΑΡΙΑ ΚΕΝΤΟΥΡΗ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΠΑΠΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Ἡ Παπικὴ ἐκκλησία ἔχει διαφόρους ἐκδόσεις τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἀλλ’ ἅπασαι εἶναι μεταφρά- σεις τῆς Βουλγάτας, ἥτις καὶ αὕτη εἶναι μετά- φρασις ἄλλης μεταφράσεως· ἐγένετο δὲ πρὸς δι- ἄφορον ἐκείνης σκοπὸν.

Ἡ λατινικὴ μετάφρασις, ἥτις φέρει τὸ ὄνο- μα τοῦτο—Βουλγάτα—εἶναι ἐκδοσις πολὺ ἀρ- χαία, γενομένη κατὰ τὸν 4ον μ. Χρ. αἰῶνα. Εἶ- ναι δὲ ἀναθεώρησις τῆς ὑπὸ τοῦ Ἱερωνύμου ἄλλης ἔτι ἀρχαιοτέρας ἐκδόσεως, εἰς τὴν ἀρχικὴν της δὲ μορφήν εἶναι πολὺ χρήσιμος εἰς τοὺς λογίους. Ἀλλ’ αὕτη δὲν εἶναι ἡ Βουλγάτα, ἐκ τῆς ὁποί- ας αὗται αἱ Καθολικαὶ ἐκδόσεις ἐγένοντο. Αὗται ἐγένοντο ἐκ μιᾶς ἐκδόσεως, ἥτις καθιερώθη ὑπὸ τῆς ἐν Τριδέντῳ Συνόδου 1546 καὶ μετέπειτα ἐξε- δόθη ὑπὸ τοῦ Πάπα Σέξτου τοῦ 5ου καὶ τε- λευταῖον ὑπὸ τοῦ Πάπα Κλήμεντος τοῦ 8ου τὸ 1592 καὶ εἶναι γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κλημεν- τινὴ Βουλγάτα», ἐξ αὐτῆς, δὲ ἐξεδόθησαν ὅ- λαι αἱ Παπικαὶ Βουλγάται, αἵτινες ὑπάρχουσιν ἐν χρήσει ἐν τῇ Παπικῇ ἐκκλησίᾳ σήμερον.

Ἡ Βουλγάτα αὕτη διαφέρει ἀπὸ τὴν τοῦ Ἱε- ρωνύμου ἀρχαίαν Βουλγάταν, διότι ἔχει πλῆθος προσθηκῶν, ἀφαιρέσεων καὶ μεταβολῶν, αἵτινες ἐγένοντο διὰ νὰ δώσωσι θεῖον κύρος εἰς τὰς δια- φόρους πλάνας καὶ διαφθοράς τῆς Παπικῆς ἐκ- κλησίας, ἐπομένως δὲν δύναται νὰ ἔχει τὸ προσ- ῆκον κύρος.

ΝΕΟΝ ΕΙΔΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ.

Εἰς τὴν Μαντζουρίαν ἢ Μογγολίαν τῆς Σινικῆς αὐτοκρα- τορίας μέρος τῆς νυμφικῆς προικὸς συνίσταται εἰς ἀριθμὸν τινα σκύλων, ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς θέσεως τῆς νύμφης. Ἡ καλλιέργεια τῶν κυνῶν εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ὅπως ἡ τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν εἰς ἄλλα μέρη, εἶναι πολὺ ἐκτετα- μένη καὶ ἀποφέρει μεγάλα κέρδη εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν.

Ἡ Μαντζουρία εἶναι χώρα ψυχροτάτη καὶ πολλάκις κατὰ τὸν χειμῶνα τὸ ψυχρὸς ἀνέρχεται μέχρι τοῦ 62 βαθμοῦ κα- τωθεν τοῦ βαθμοῦ, καθ’ ὃν τὸ ὕδωρ γίνεται πάγος, τὰ ζῶα ἐπομένως τὸ ζῶντα εἰς τὰ κλίματα ἐκεῖνα, ὅπως εἰς ὅλα τὰ ψυχρὰ κλίματα, εἶναι προμηθευμένα μὲ παχείας γούνας χάριν δὲ τῶν γουναρικῶν τούτων οἱ κάτοικοι τρέφουσι καὶ περι- ποιοῦνται μεγάλας ἀγέλας σκύλων.

ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ κλιματος αἱ τρίχες τῶν σκύλων τούτων γίνονται πολὺ μακραί περὶ δὲ τὰς ρίζας αὐτῶν ἐκ- φύεται πυκνὸς καὶ μαλακὸς χυρὸς, ὅστις καθιστᾷ τὴν γού- ναν θερμοτάτην, ἐνῶ αἱ μακრაὶ καὶ ὑαλιστεραὶ τρίχες δι- δουσιν εἰς αὐτὴν ὕψιν λαμπράν.

Οἱ σκύλοι οὗτοι σφάζονται τὸν χειμῶνα κατὰ χιλιάδας, τὰ δὲ δέρματα παρασκευαζόμενα, μεταφέρονται εἰς τὰς δια- φόρους ἀγοράς πρὸς πώλησιν.

Οἱ ἰδόντες τοὺς κύνας τούτους λέγουσιν, ὅτι εἶναι ἐκ τῶν ὠραιοτάτων καὶ νοημονεστάτων ἐν τῷ κόσμῳ.